

der Valgret paa Grund af, at han betaler 4 Skilling til Fonden for Forslykkede, end om han efter Regjeringens Forslag erholder den ved at erlægge 2 Sk. til Amtsrepartitionsfonden. Den Tiende, som erlægges af Grindehvalen efter Fangsten, kan paa ingen Maade siges at erlægges af den enkelte Grindefanger. Den erlægges nemlig forlods af det hele Udbytte ved Grindefangsten, eller erlægges af samtlige Fangere som et Hele, ikke af den enkelte Deeltager i Fangsten. Iøvrigt er det klart, at ikke Enhver, der erlægger Tiende, derfor bliver valgberettiget; de øvrige Betingelser maae ogsaa opfyldes. Vedkommende maa saaledes paa ingen Maade være Fattiglem, ja han maa ikke engang nogenstunde have været det, med mindre Understøttelsen er refunderet, saa at det paa ingen Maade lader sig gjøre, at et Fattiglem bliver valgberettiget. (Indenrigsministeren: Det har jeg heller ikke sagt). Jeg troer saaledes, at, da der overhovedet er Spørgsmaal om faa Formuesvilkkaar, og kun om Betingelserne for at udøve Valgretten, vil det kunne forsvares at gaae ind paa det Forslag, der er udgaaet fra Udvalget, skjøndt dette vistnok udstrækker Valgretten videre. Det har dog i hvert Fald det Fortrin, at aabne saadanne Folk Udgang til Valgberettigelse, som ved Regjeringens Forslag vilde være udelukkede derfra, skjøndt de ikke have saa lidt Eiendom, — det kan saaledes efter Regjeringens Forslag hændes, at en Huusmand, der har opdyrket nogen Jord og altsaa er i Bestidelse af Jord, men som ikke er matriculeret, ikke vil komme i Bestidelse af den paagældende Rettighed, — og efter de Oplysninger, der foreligge, er denne Klasse ikke saa lidet talrig, saa at det er bedre at udstrække Valgretten noget for vidt end at indskrænke den indenfor altfor snevre Grændser.

Hvad derimod angaaer Udvalgets Forslag til en Valgbarheds census, da er den vel høj, men den er imidlertid ikke unaturlig høj. Der er foreslaaet et Skattebeløb af 2 Rigsdaler, og det er efter Valgbarhedslisten til Landstinget fra iffor ikke saa lidt. Det svarer til den dobbelte Kongsskat, hvilken er en Afgift, der hviler paa visse Jordbrug paa Færverne, det vil sige oprindelig samlede Jord-

brug, men som nu ikke altid er samlet; den udgjør 1 Gylden og 4 Skilling, og det er altsaa det dobbelte Beløb deraf, som er foreslaaet til Valgbarheds census. Det foreslaaede Skattebeløb vil ogsaa let udkomme, da der svares en ikke ubetydelig Afgift til Skolevæsenet, nemlig 24 Sk. af hver Mark Jord, og saaledes, at en Mand, der har 4 Mark Jord, erlægges 1 Rbd. i Afgift, altsaa det Halve af den foreslaaede Valgbarheds census. Nu er det efter de ældre Bestemmelser pianssynligt, at Regjeringen har tænkt sig 6 Mark; men jeg troer, at Bestidelsen af 4 Mark Jord ingenlunde er noget særdeles betydeligt Jordbrug deroppe, og da vil man alene i Skoleafgift have fyldestgjort den halve Valgbarheds census. Jeg troer derfor, at der vil være et tilstrækkeligt Antal Valgbare; men, er det ikke Tilfældet paa en eller anden De, saa viser Slutningen af Paragraphen den Vej, som skal følges, og som er analog med Bestemmelserne i Valgloven af 29de Decbr. 1850, §§ 45 og 46.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot tilføie nogle Bemærkninger, forsaavidt der ligger en Misforstaaelse i den sidste Talers Hensyninger til mine tidligere Uttringer. Jeg troer ei, at der er nogen Modsigelse i at sige, at der er en større Betyrrelse i, at Een skal eie fire Gylden Jord; det er en Værdie af mindst 25 Rbd. i Gjennemsnit, om end Afgiften til Repartitionsfonden kun er 2 Rbd. — hvilket den sidste Taler efter Forholdene deroppe satte ved Siden af en ikke saa lille Landeiendom herne — end i at gjøre alle dem valgbare, der for deres Person svare en Afgift af 4 Skilling; thi den svares naturligvis af Mange, som aldeles Intet eie. Dernæst har jeg ikke røbet den Uvidenhed, at jeg skulde have antaget, at Fattiglemmer kunne blive valgberettigede; men for at vise, hvor liden Betyrrelse der ligger i, at Vedkommende svarer Tiende, sagde jeg, at der er endogsaa Fattiglemmer, der komme til at svare Tiender. Jeg gjorde altsaa denne Bemærkning for at vise, hvor lidet Betyrrelse der var i Bestemmelsen, ingenlunde fordi jeg vilde erklære dem, der svare Tiende, for valgberettigede, skjøndt de vare Fattiglemmer. Endelig maa jeg bemærke, at jeg ikke skjønner rettere, end at, naar Tiende